

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ve-natata el Hoshen ha-mishpat et ha-Urim ve-et ha-Tumim

saviv le-Shulhan 'arukh ... Yeshu'a Valq z.ts.l. ba'al sefer Me'irat 'enayim
... Shabetai Kohen z.ts.l. ba'al Sifte Kohen ... ve-nilveh la-hem ... David
ha-Levi z.ts.l. ... Ture zahav ... ito mehubar ... Tsevi ha-nikra be-fi kol
Hakham Tsevi ... be-hagahotay ... asinu zar ... la-shulhan ... ..

Karo, Yosef

קרו, יוסף

Homburg vor der Höhe, [5]502 [1741/1742]

וריהב לבוח תוכלה

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11244)

מאירת עינים השן משכט חך הלכות הובל שפתיכה תרנ באר הגולה

הכאם וגם שהיא המכה עומדת במקום שלא תהיה נראה לאחר זמן : י אלא ריפוי לכדכדי להזדויר למחלה עירו : יא ע"ס וסס
הוא גרמא כדיוקן דומה לזו כתב השור והיחבר לעיל כסיון ס"ג כשגרת בית חכמו ומעכוו תקדור בו ע"ס : יב אלא כסת פ"ס במח"ס
דמוסו לחזור השערות : יג שכרו מעטער חן הסס עשוש בק"ע בלאו תמנת תריסות וזרך ריפוי לרפואתו : וזקן חין לך וכתב מה"ח כתי'
קוז גדול מזה שלף יהיה לו שערות לעול' למחש כן דקשו גם כשת יא לו מזה הן כשעה שסכו כפאר מחה שם לו כשת מה שרואין עקבלו זה במקום
וגם ח"כ כמה שרואין שחין לו

שערות ובעשה קרקע : יד
ולנדנד ראשו כשור כחכ שער
ראשו ועפ"ל דהוכחתי לל"ך
קח"ה שער ראשו דהנדנדו כלאפו
בשעת ריקנותו כעשה גם בלא
שערות (לל"כ גם כגולג'ו
שערות היה לו לחיבו ועוד דל"כ
בכלל קוז קאטל וכוון דכ"ה ש"ס
לוקוז דמי שערות שלו בכלל
הוא שבת דשערות) אלא שכל
זמן שאלשו עליו וכאב אינו יכול
להתעסק כלאס' ריקוז וכדנדנד
לאשו והוא שנתו והוא שנת לאו
בכל ענין מחייבו בו ח"כ
מלאכתו הוא ככך וכן הוא ל"ן
השור ז"ל ונתן ז"ל הוא וידע
לקדק בו ע"ס : טו אלא
ללקח פי שיתיה המכה ובעוד
כפאר רשס המכה לעולס'
והח"ה כתב וכו"ה הניחו דל"ע
דכחול בנתו חמשע דליוו חייב
גזה כ"ל עקבלו בפני דס"ג
הקפדה דרשס וכן פתס
המחבר ובפרישה כתבתי ע"ס
דקוזא כח"ה חקמדת ע"ס
אכזה כפאר מקומות חס"כ א"ס
זה ע"ס ח"ס אחר ע"ס : טז
כאלו הוא עבד כמכר כקוז רש"י
וג"ל ר"ס החובל פירשו כאלו
כמכר להו"ה עבד עברי אכל
הר"ה ב"ח ע"ס שמו"ן לו כחו
עבד כענינו דמכר לעבד לעול'
כ"ג כהקוז חכדו הוא לעולס'
חס"כ עבד עברי שאינו כמכר
אלא לו' כס"ס וז"ס כאלו לשמו
בכל ו' ס"ס פ"ע ס"ס פ"ס
יעלה לערך יותר מה שיעלה
הערך כשא"ה אותו פתס א'
וגם ככך כתבתי מזה כפי' א'
שמו"ן ח"ס הוא ח"ס חס"כ
כמכר קוזא כעבד ופאר כע'
כמכר קזיתו זהו חס"ס לו

כאלו הוא עבד כמכר כקוז רש"י
וג"ל ר"ס החובל פירשו כאלו
כמכר להו"ה עבד עברי אכל
הר"ה ב"ח ע"ס שמו"ן לו כחו
עבד כענינו דמכר לעבד לעול'
כ"ג כהקוז חכדו הוא לעולס'
חס"כ עבד עברי שאינו כמכר
אלא לו' כס"ס וז"ס כאלו לשמו
בכל ו' ס"ס פ"ע ס"ס פ"ס
יעלה לערך יותר מה שיעלה
הערך כשא"ה אותו פתס א'
וגם ככך כתבתי מזה כפי' א'
שמו"ן ח"ס הוא ח"ס חס"כ
כמכר קוזא כעבד ופאר כע'
כמכר קזיתו זהו חס"ס לו

כאלו הוא עבד כמכר כקוז רש"י
וג"ל ר"ס החובל פירשו כאלו
כמכר להו"ה עבד עברי אכל
הר"ה ב"ח ע"ס שמו"ן לו כחו
עבד כענינו דמכר לעבד לעול'
כ"ג כהקוז חכדו הוא לעולס'
חס"כ עבד עברי שאינו כמכר
אלא לו' כס"ס וז"ס כאלו לשמו
בכל ו' ס"ס פ"ע ס"ס פ"ס
יעלה לערך יותר מה שיעלה
הערך כשא"ה אותו פתס א'
וגם ככך כתבתי מזה כפי' א'
שמו"ן ח"ס הוא ח"ס חס"כ
כמכר קוזא כעבד ופאר כע'
כמכר קזיתו זהו חס"ס לו

כאלו הוא עבד כמכר כקוז רש"י
וג"ל ר"ס החובל פירשו כאלו
כמכר להו"ה עבד עברי אכל
הר"ה ב"ח ע"ס שמו"ן לו כחו
עבד כענינו דמכר לעבד לעול'
כ"ג כהקוז חכדו הוא לעולס'
חס"כ עבד עברי שאינו כמכר
אלא לו' כס"ס וז"ס כאלו לשמו
בכל ו' ס"ס פ"ע ס"ס פ"ס
יעלה לערך יותר מה שיעלה
הערך כשא"ה אותו פתס א'
וגם ככך כתבתי מזה כפי' א'
שמו"ן ח"ס הוא ח"ס חס"כ
כמכר קוזא כעבד ופאר כע'
כמכר קזיתו זהו חס"ס לו

כאלו הוא עבד כמכר כקוז רש"י
וג"ל ר"ס החובל פירשו כאלו
כמכר להו"ה עבד עברי אכל
הר"ה ב"ח ע"ס שמו"ן לו כחו
עבד כענינו דמכר לעבד לעול'
כ"ג כהקוז חכדו הוא לעולס'
חס"כ עבד עברי שאינו כמכר
אלא לו' כס"ס וז"ס כאלו לשמו
בכל ו' ס"ס פ"ע ס"ס פ"ס
יעלה לערך יותר מה שיעלה
הערך כשא"ה אותו פתס א'
וגם ככך כתבתי מזה כפי' א'
שמו"ן ח"ס הוא ח"ס חס"כ
כמכר קוזא כעבד ופאר כע'
כמכר קזיתו זהו חס"ס לו

כאלו הוא עבד כמכר כקוז רש"י
וג"ל ר"ס החובל פירשו כאלו
כמכר להו"ה עבד עברי אכל
הר"ה ב"ח ע"ס שמו"ן לו כחו
עבד כענינו דמכר לעבד לעול'
כ"ג כהקוז חכדו הוא לעולס'
חס"כ עבד עברי שאינו כמכר
אלא לו' כס"ס וז"ס כאלו לשמו
בכל ו' ס"ס פ"ע ס"ס פ"ס
יעלה לערך יותר מה שיעלה
הערך כשא"ה אותו פתס א'
וגם ככך כתבתי מזה כפי' א'
שמו"ן ח"ס הוא ח"ס חס"כ
כמכר קוזא כעבד ופאר כע'
כמכר קזיתו זהו חס"ס לו

כאלו הוא עבד כמכר כקוז רש"י
וג"ל ר"ס החובל פירשו כאלו
כמכר להו"ה עבד עברי אכל
הר"ה ב"ח ע"ס שמו"ן לו כחו
עבד כענינו דמכר לעבד לעול'
כ"ג כהקוז חכדו הוא לעולס'
חס"כ עבד עברי שאינו כמכר
אלא לו' כס"ס וז"ס כאלו לשמו
בכל ו' ס"ס פ"ע ס"ס פ"ס
יעלה לערך יותר מה שיעלה
הערך כשא"ה אותו פתס א'
וגם ככך כתבתי מזה כפי' א'
שמו"ן ח"ס הוא ח"ס חס"כ
כמכר קוזא כעבד ופאר כע'
כמכר קזיתו זהו חס"ס לו

מאירת עינים ח"מ תכה תכו תכו הלכות חובל שפתיכה תרה באר הגולה

על כל כתב אחר זה כח"ס המתכוז' והאפיקורסים והס' שפירסם בתורה כו' דלפ' הוא לטון שאינו מדוקדק להרי' כבר כתב ק' עס בכרית' והאפיקורס הוא עכ"ל כו' ק"ל כתב עס ז"ל האפיקורסים הן שפירסו עכ"ל כו' עד שעש"ל להכני' ה"ל אפיקורס ושפירסו בתור' וכדמפרש לה כו' ע"ל חל כותב זה אינו עולה ופס' דלפ"ו הא שכתב ושפירסו בתורה אמאי קאי לכך כראה יותר מדוקדק נוסח לטון הרמב"ם דפוס אמוראי עס גדול דכתבו ז"ל המינים משרא' והן ע"ל כו' עד ה"ל האפיקורס והן שפירסו כו' וכן מלמדי דכמו' לטון כו' על הרמב"ם וכן הוא לטון ר' כלומר דהא

הטור ע"ל : טז להודין בסיף פ"ט כתי' דכראה לו הענין דמזה להודין בסיף לכתחלה דומיא דדרי הנודת וזה אינו כראה לז' דדוקא ביושבי שוה כולה או רובם הנודת מזה בסיף. אכל ביושבי כבודו ע"ל דנים במקילה אלא שאין אכן לבע' דנין דין ד' מית' האמורים בתורה מ"ה קאמר שהודין אותו בסיף וכראה לז' סייף קאמר לז' כלא אמר אש כו' בדיוני כח להודין הרמב"ם ע"ל להודין לעין כל וכחבר וכמ"ל חרב נוקמ' קוס נרי' והכשרון דשמעו ויראו ואם לאו לפס' וסבנו לז' המית' וכדמפיק : יך קודם ומסקין כל' זה כ"כ במימתינו ולפי הנראה הו"ל למחוק הו"ל של ומסקין ויהי' אש הסול' עבור קודם בואו או הפסק משס ואומר הרמב"ם ע"ל כו' ולפי הנוסח שלפנינו מוכיח לפסק קודם ל' מקדים למקדים כפשוטו ומסקין : יך שאין בינים ופינינו מלמדה דלז' יש מלמדה מזה להודין ולכבד עליהן החיות וכ"כ התו' ועיין בספר שבע הודא כתב בזה חשונה ועיין ב"ר ס' ק"ל מדיני' אלו :

תכו (א) וזכ"ל ע"ל : טז להודין בסיף פ"ט כתי' דכראה לו הענין דמזה להודין בסיף לכתחלה דומיא דדרי הנודת וזה אינו כראה לז' דדוקא ביושבי שוה כולה או רובם הנודת מזה בסיף. אכל ביושבי כבודו ע"ל דנים במקילה אלא שאין אכן לבע' דנין דין ד' מית' האמורים בתורה מ"ה קאמר שהודין אותו בסיף וכראה לז' סייף קאמר לז' כלא אמר אש כו' בדיוני כח להודין הרמב"ם ע"ל להודין לעין כל וכחבר וכמ"ל חרב נוקמ' קוס נרי' והכשרון דשמעו ויראו ואם לאו לפס' וסבנו לז' המית' וכדמפיק : יך קודם ומסקין כל' זה כ"כ במימתינו ולפי הנראה הו"ל למחוק הו"ל של ומסקין ויהי' אש הסול' עבור קודם בואו או הפסק משס ואומר הרמב"ם ע"ל כו' ולפי הנוסח שלפנינו מוכיח לפסק קודם ל' מקדים למקדים כפשוטו ומסקין : יך שאין בינים ופינינו מלמדה דלז' יש מלמדה מזה להודין ולכבד עליהן החיות וכ"כ התו' ועיין בספר שבע הודא כתב בזה חשונה ועיין ב"ר ס' ק"ל מדיני' אלו :

תכו (א) אינו זקוק לו בדיני' מדרס כו' עיין בתשו' ובחדוש העי' אכל אלו הגוים אשר אכתבו אותה ושרא' לית גו' כל אלו ומפורי' ביניהם הם מאמינים בחדוש העולם ובלידת מלכים

תכו (א) אינו זקוק להג' ב ועיקרי הדת וכל כוונתם לעושה שמים

תכו (א) אינו זקוק להג' ב ועיקרי הדת וכל כוונתם לעושה שמים

תכו (א) אינו זקוק להג' ב ועיקרי הדת וכל כוונתם לעושה שמים

תכו (א) אינו זקוק להג' ב ועיקרי הדת וכל כוונתם לעושה שמים

ובנבואה משרא' מצוה להרגן קאמיש בידו כח טו להרגן בסיף בפרהסיא הורג ואם לאוי' עליהם בעלילות עד שיסבב הריגתן כיצד ראה אחד מהם שגבל לבאר והסול' בבאר יך קודם ומסקין ואומר הרמ"ם טרור להוריר בני מהגג ואהורינו לך וכיוצא בדברים אלו ראל העכ"ס יך שאין בנינו ובינם מלמדה ורועה בחמרה דקה משרא' יך במקום שהשדות הם של ישראל וכיוצא בהם אין מסכבים להם המיתה ואסור להצילו כרא' בישראל בעל עבירות והוא עומד ברשעו ושונה בו חמיר כגון רועה בהמה דקה שפקרו בגזל והם הולכים באולחם אבל ישראל בעל עבירות שאינו עומד ברשעו חמיר ת אלא עושה עבירות להנאת עצמו כ כגון אוכל נבילות לחאבון

תכו (א) אינו זקוק להג' ב ועיקרי הדת וכל כוונתם לעושה שמים

תכו (א) אינו זקוק להג' ב ועיקרי הדת וכל כוונתם לעושה שמים

תכו (א) אינו זקוק להג' ב ועיקרי הדת וכל כוונתם לעושה שמים

תכו (א) אינו זקוק להג' ב ועיקרי הדת וכל כוונתם לעושה שמים

תכו (א) אינו זקוק להג' ב ועיקרי הדת וכל כוונתם לעושה שמים

ובנבואה משרא' מצוה להרגן קאמיש בידו כח טו להרגן בסיף בפרהסיא הורג ואם לאוי' עליהם בעלילות עד שיסבב הריגתן כיצד ראה אחד מהם שגבל לבאר והסול' בבאר יך קודם ומסקין ואומר הרמ"ם טרור להוריר בני מהגג ואהורינו לך וכיוצא בדברים אלו ראל העכ"ס יך שאין בנינו ובינם מלמדה ורועה בחמרה דקה משרא' יך במקום שהשדות הם של ישראל וכיוצא בהם אין מסכבים להם המיתה ואסור להצילו כרא' בישראל בעל עבירות והוא עומד ברשעו ושונה בו חמיר כגון רועה בהמה דקה שפקרו בגזל והם הולכים באולחם אבל ישראל בעל עבירות שאינו עומד ברשעו חמיר ת אלא עושה עבירות להנאת עצמו כ כגון אוכל נבילות לחאבון

תכו (א) אינו זקוק להג' ב ועיקרי הדת וכל כוונתם לעושה שמים

תכו (א) אינו זקוק להג' ב ועיקרי הדת וכל כוונתם לעושה שמים

תכו (א) אינו זקוק להג' ב ועיקרי הדת וכל כוונתם לעושה שמים

תכו (א) אינו זקוק להג' ב ועיקרי הדת וכל כוונתם לעושה שמים

תכו (א) אינו זקוק להג' ב ועיקרי הדת וכל כוונתם לעושה שמים

